

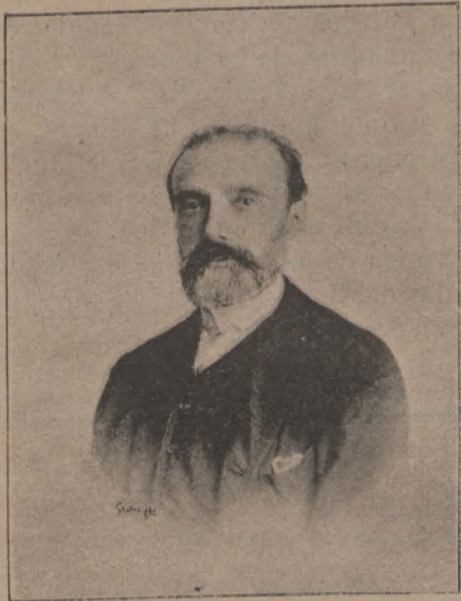

SETMANARI IL·L·STRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

Plassa del Pi, número 3, pis 2^{on}

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ En Barcelona Ptas. 2 trimestre Fora ciutat » 2 » Los suscriptors del interior reben las obras del : : : : : folleti encuadernadas : : : : :</p>	<p>DIRECTOR D. Joan Brú Sanclement REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Plassa del Pi, 3, 2^{on} (Bussó á la escala)</p>	<p>PREUS DE CADA NÚMERO Número corrent 15 cénts. Donant avis se passa á domicili sense : : : : : augment de preu : : : : :</p>
---	---	--

D. CONRAT ROURE

Autor dramàtic y abogad defensor de D. Joseph Ximeno

Crònica

La Plassa del Pi

Pochs punts hi han á Barcelona tant típics com la Plassa del Pi, á pesar del gas, á pesar dels plátanos y de las dugas casas de moderna

construcció que ocupan una de las quatre caras de que consta la seva superfície redoluda, conserva el sagell de las darrerias del esplendor de nostra estimada patria, quant la influencia de Castella, 's deixava sentir sols ab la Inquisició y altrás costums inhumanas, desconegudas del poble catalá amich com poch de la llibertat verdadera.

De esquena á llevant y ocupant tota una cara de la plassa ab sa fatxada principal no acabada, s' aixeca molt més amunt de las casas la gòtica iglesia del Pi, tot ella de pedra macisa. Consta de una sola nau, pero magestuosa y atrevida. La serietat, la puresa de sas líneas, la armonia y dimensions de las parts, l' abundó de vidrieras de colors avuy totas ben conservadas y la altura de sa bóveda, fan de la iglesia del Pi uua joya arquitectónica bastant antiga, puig segons Campmany data la seva construcció dels albors del sigle xiii, es á dir, de la verdadera época de gloria de Catalunya, puig feya poch anys que s' habia enriquit ab la conquista de Nápol y Sicilia, habent sigut demanada sa intervenció pels sicilians, á consecuencia de las célebres *Visperas sicilianas*, ocurregudas el 30 de Mars de 1282.

Com totas las iglesias gòticas, la seva construcció es elegant y lleugera; y además te á part del cos de la iglesia, un grandió campanar de vuit caras, la obra més grossa de Barcelona y consemblant al célebre Miquelet de Valencia.

Segons diu Bofarull, el nom de Plassa del Pi y el de Santa María del Pi, tenen l' origen en

una tradició. Alló era la falda de la petita prominència ahont va edificar-se la catedral, demunt de las runas del temple de Júpiter; per allí atravessava una riera, tributaria de la Rambla, ombrejavan la riera una munió de pins, entre 'ls quals 'n descollava un en quina roca va trovar-se una verge, á la que 's va donar el nom de Verge del Pi, aixecantli una petita ermita.

En Bofarull y en Pujadas diuhen que 'l pi fou plantat en 1568, quan la pineda havia sigut ja arrasada, y feya dos sigles de passo que la ermita s' havia convertit en la preciosa iglesia que ens ocupa (la ermita ja existia en el sigle x).

Aqueix pi arrivá á esser colossal, fins á la altura de la bóveda, y havia sigut plantat en memoria de la tradició, si bé més fácil es que s' hagués conservat per respecte al edificar la plassa, en virtut de haber reclós la Rambla dintre el circuit de la ciutat.

Molt altres pins varen plantarse al seu voltant, pró ell fou lo únich que visqué, fins que en 1808 un soldat francès de un retent que hi havia en la plassa, l' atravessá ab la bayoneta pera desafiar la veu pública de que l' arbre era immortal.

En 1866 la iglesia fou interiorment renovada ab gran acert, oberts tots els finestrals y tapats ab vistosos cristalls de colors, obra segons se diu feta tota per catalans. Els dibuixos de Padró, l' idea del montatge y colorit de Tenas y la construcció de Amigó.

La casa, que fa ángul recte de la iglesia es també antiquíssima, y perteneix encare avuy dia á la tétrica Congregació de la Sang, quina missió era acompanyar al derrer suplici á las víctimas de la inquisició que instituí Castella, y avuy per reminiscencia acompanya als pobres que van á morir al pal.

Deixém apart tal memoria, que deshonra la civilització y passém á la casa número 3, que vé enfront de la iglesia y á la que s' ha traslladat nostra Redacció

Aqueix edifici, quina construcció segons resa la seva fatxada, data de 1781 y perteneixia á la Cofradia ó Gremi de Revenedors, fundat en 1447 per iniciativa individual, y avuy perteneix á la mateixa ab lo nom de Assoçiación, antes gremi dels mateixos, essent aqueixa y la del Gremi de Perxés, situada en el carrer de la Palma de Santa Catarina, uns dels pochos edificis que fan venir á la memoria, ab pena, la hermosa organizació dels gremis de Catalunya, organizació que fou copiada per Alèmania en la irrupció que provocá la vinguda á Espanya de Cárlos V, y en quin país encare 's manté ab bastant esplendor, segons pinta Vichert.

El primer pis es tot una sala, ab vistas á la

Plassa del Pi, y segons Balaguer, conserva encare tot el seu caràcter. En aqueixa sala se dirimian totas las qüestions promogudas pels incidents del Ofici de Revenedors, en aquell temps en que no existian Mercats fijos y espayosos com avuy, si bé tampoch eran necessaris.

El decorat senzill y sobri de la sala es l' últim que hi feu el Gremi, avants de perdres la honrosa y estimuladora costum de dividir els treballs en gremis, quina direcció tothom podia escalar. El gremi defensava els drets y ensenyava els debers al seus afiliats, assistia á las professons ab la bandera gremial y el vanos de palma, y com diu Capmany, en aquell temps sempre plorat, el poble catalá era un poble, y l' obrer y el noble, el mercader y el soldat, 's fundian en la més hermosa germanó.

'S conserva encare en la sala l' antich misteri, ó pas de la Cofradia, obra d' en Campeny, els quadros gòtics que formaren l' antich retaule de S. Miquel, tret de la iglesia dels Angels, ahont primitivament estava constituïda la Cofradia, passant després á la del Pi, hont encare té capella propia; la testera de la sala está convenientment arreglada pera tribunal, y voltan la mateixa una dotzena de macisos banchs de fusta.

Un dels quadros, de bastant mérit, representa á Jesús en el Calvari entre 'ls dos lladres, y els altres S. Miquel humillant al dimoni, y S. Miquel destronant á Nabuco; y S. Miquel apareixentse en las riberas del Tiber, pera donar nom al tetric castell vehí del Vaticá.

Tals son els datos que he pogut recullir á esgarrapadas del lloch y edifici en quin segon pis s' ha traslladat LO TEATRO REGIONAL.

A. LLIMONER.

A un amic

(CAPRITXO)

No 'm fassis tantas preguntas
 si vols que 't contesti á totas;
 no perque me 'n fassis tantas
 que ni menos tú las contas,
 si no perque no tinch tinta
 per contestar cosas tontas.

El que 's ceguet, hi vol veure;
 'l que 's sort, hi vol sentí;
 'l que 's gras, vol enflaquí,
 y 'l que está cansat, vol seure.
 Solsament al meu entendre,
 'l que 's burro, res no vol;
 perque creyent que sab molt...
 ¡ni tant sols desitja aprendre!

LLUIS SALVADOR.

Teatro Catalá

LOS GRILLS DE LAS SEBAS

Humorada en un acte, en vers, original dels senyors J. Roig y L. Millá. Representada el dia 25 Octubre, en lo Circul Barcelonés de Obrers.

Sols com á mira d' ensaig disposaren los autors que es representés aquesta obreta, y satisfets poden estar los autors del bon éxit ab que sigué rebuda.

Lo desempenyo estigué acertat.

Es aquesta pessa la segona part de la popular *Sebas al cap*, y estém segurs que está destinada á obtenir la mateixa acceptació que aquella.

En altre lloch d' aquest número van publicadas las bases curiosas que han establert los autors pera la concessió d' estreno.

LO RAPTE DE LA SABINA

Comedia en un acte, original de D. Francisco Figueras. Estrenada la nit del 30 d' Octubre en lo teatro Romea.

De comedia d' enredo la titula son autor y está ben aplicat lo calificatiu, donchs que ho es verdaderament la trama qu' enclou l' argument d' aquesta comedia.

Te situacions cómicas de bon efecte, conseguint que l' conjunt total resulti divertit, fent passar un rato distret al espectador.

X.

La vida

Es mateix la nostre vida
qu' un flamant foch d' encenalls;
lo desitj es combustible,
la ilusió revifa l' flam
com l' aureig que dona vida
á tot lo regne animat.
L' alegría vent que branda
lo caliu remolinant,
y las penas gotas d' aygua
que l' foch volen apagar.
Y sent ella com es feta
de substancia evaporal,
com fa la foguera al últim
un cop cremat l' encenall,
no deixa d' ella cap rastre
ni de cendra un trist grapat.

PERE REIG Y FIOU.

Notas Bibliográficas

Tañidos y pulsaciones, per D. Joseph Anguera y Basse-das.—Reus, 1896.

Qui 's creuria al llegir aytals poesías que l' autor no ha passat encara de la bonica edat en que tot se veu de color de rosa? Certament que ningú.

Y po obstant l' amich Anguera, canta la realitat que á sa manera sent y palpa ab un excepticisme pujat de color, ab tanta forsa com la que empleará pera fugirne cuant ab l' ajuda dels anys contemplará indúptablement una nova marxa en las cosas. N' estem seurs.

Algunas n' hi han de gran forsa poética, hábilment desenrotlladas, com en otras s' hi nota l' descuit propi dels anys, pro trevallí ab constancia qu' es dels cridats á anar lluny, ja que la primera volada aquesta parla mol alt á son favor.

VASEBOL.

El bon jutje

A. J. XIMENO PLANAS

Els fallos dels tribunals
dels tribunals de la terra,
sigan bons, sigan dolents,
no 'm donan gens de quimera.

Jo tinch un jutje millor,
que res del mon el dobléga:
á ell escolto solament
y n' hi dich *la conciencia*.

F. MARIO.

Concurs d' estreno

Los grills de las sebas

HUMORADA EN UN ACTE Y EN VERS

(Segona part de SEBAS AL CAP)

Preu: 2 rals

PERSONATJES

METJE.	LAGARTIJO.	CALVO.
XIQUITO.	CALDERÓN.	MASSINI.

Los autors d' aquesta obreta, senyors **Roig y Millá**, invitan A TOTES LAS SOCIETATS DE CATALUNYA que vulgan representarla, desde avuy fins lo dia 31 del próxim Desembre, se 'ls concedirá privilegi de estreno, baix las següents bases:

1.ª Los exemplars de *Los grills de las sebas*, impresos sens coberta ni portada, se trobarán de venta en la administració de LO TEATRO REGIONAL, en cual punt deixarán nota las societats que vulguin optar al privilegi.

2.ª Després de representada la obra, y avans del 31 de Desembre, passarán al punt indicat relació exacta (firmada pel senyor President y ab lo timbre de la societat) dels aficionats que hi hajan pres part fent constar lo paper que cada hu hi desempenyaba.

3.ª A son temps se cambiarán los exemplars adquirits sens las cobertas (si 's tornan en bon estat), per altres que contindrán impresos los noms de todas las societats que l' hajan representada ab son corresponent repart.

NOTA.—Pera l' millor éxit de la obra seria convenient posar en escena avans de *Los grills de las sebas* la aplaudida humorada *Sebas al cap*.

Barcelona 3 de Novembre de 1896.

A una... que jo sé

Puguí ta ingratitut ó ta perfidia
ferir mon cor com enemich crudel,
puguí potsé indignarme ó afligirme
mes no me sorprengué.

Puguí tal volta lo teu vil despreci
matar mas il-lusions y somnis bells
y tirar á un recó de ta memoria
mon nom á olvit etern.

Mes res d' aixó ¡oh ingrata y vil perjural!
res d' aixó, t' ho repeteixo, 'm sorprengué;
puig ja sé que la flor té rica aroma
¡y escampa á doll veneno la serpent!!

J. B.^a ALEMANY BORRÁS

ARTISTA ITALIANA de la companyia *Giovannini*

EMMA COLIVA

* *

'M miras ab rencor com si estessis ofesa;
 T' allunyas al pasar com despreciant mon cor.
 Baixas tos ulls brillants al veurem cara á cara
 Y dius á tot qui 't sent que m' odias. No ho crech, no;
 Puig noto al coll encar la estreta de tos brassos.
 Als llabis l' ambrosia de ton alé d' amor
 Y en las orellas dols ressó d' una armonia
 Que canta: será teu, sempre teu lo meu cor.

JOSEPH ESCACHS Y VIVED

De nostre teatro catalá ⁽¹⁾

CONSIDERACIONS

Molt cert es qu' ab la mort de Frederich Soler (Pitarra) lo teatro catalá rebé una punyalada certera que bé podriam calificar de grave, pero no tant com molts suposan, puig molt avans que la mort ab sa implacable urpada se 'n emportés tant prompte aquell geni, lo teatro catalá arrossegaba una vida raquítica y escrofulosa, que tots los olis de fetje de bacallá no haurian bastat per reforsarlo.

¿A qué 's devia? A varias causas; y una de las poderosas era lo mateix Pitarra; ab perdó sia dit, donchs no tractém d' ofendre ni per suposició una memoria que sols ab idolatria podem recordar los fills d' aquesta terra lo molt que per ells feu aquell geni.

Tant gelós estava lo malaguanyat mestre de la seva obra, qu' interiorment se creya ab prou

(1) Totas quantas opinions referent á n' aquest assumpto se rebín y 'ns semblin dignes de donar á conèixer al públich, las anirém publicant ab l' objecte d' entre tots estudiar l' actual estat que atravesa nostre teatro, quina es la causa de son mal y en sa consecuencia lo remey que deuria emplearse retornantli son esplendor.

forsas per carregar tot sol demunt sas espatllas lo pés feixuch d' una tasca tan grandiosa, no atrayentse tots los que comprenentho volian ab lo seu concurs alleugerirlo, y ferli la via menos asprosa per tirar avant obra tan gegantina.

En mitj de tot creyém que bona part de culpa es deu al dimoni de la gelosia.

Tenia un teatro, uns actors, y 's feu un públich especial.

Lo teatro y la novela, que son los únichs factors principals que sagellan la marxa de las épocas, no poden estacionarse, han de seguir irremissiblement la marxa del progrés, han de estar sempre al ordre del dia; no fou aixís ab nostre teatro que seguí ensopit sens que per ell passessin los dias.

Lo pobre Pitarra, bregant ab una colla d' actors que se l' imposaren, fins al extrem ridícul de ferli fer los retochs qu' ells tenian per convenient en las sevas obras, puig coneixent ab lo públich que se las habian l' arrossegaban al aplauso en ocasions determinadas, sens mirar si perjudicaban l' obra en son afany de recrearse las orellas ab lo afalagador picament de mans.

En aquells temps naixents de nostre estimat teatro s' incobaren ab ell un aplech d' autors que 's desvetllaren entussiasmats en escriurer obras per fomentarlo, y 's presentaren ignocentament ab aquellas sota 'l bras á esperar tanda de que fossen aceptadas, y cansats de sa llarga espera, desenganyats de que 'l torn los arribés, anaren refredantse, y alguns d' ells s' aculliren al teatro de fora casa donantli honra y profit, que prou voldriam per nosaltres.

Aqueix exclussivisme, fill de la part mercantil de la cosa, feu qu' alguns batejessin lo teatro catalá ab lo nom de teatro Pitarra.

* *

Habem dit que tenia un teatro y uns actors.

Aixó d' actors es bastant discutible.

Deixém estar als que foren y parlém dels d' are.

Poden anomenarse actors aqueixos qu' han comensat sens mes estudi que 'l haver representat en teatrets de cassinos, qu' han estudiat lo caudal ab quatre esgarrapadas, com se sol dir, descifrantlo ab prou afanys gracias á sa escassa instrucció, y anant á raurer á las mans d' un director inexpert ab pocas ó gens mes facultats qu' ells.

Ab actors aixís formats, sense escola, ab desconeixement complert de l' historia, sols provehits d' una forta dossis d' audacia, fent comedia per que sí, no 's va en lloch. D' actors no 'n tenim. Es trist y vergonyós confessarho, pero es així.

Aquí tenim un altre motiu qu' ha fet que 'ls autors se retreguessin espantats del desempenyo que habian de trobar las obras confiadas á mans tant poch aptes.

No fa molt temps en una vetllada literaria cantaba lo programa qu' un conegut actor llegiria un quadro d' un de nostres inimitables y xispejants autors, gloria en son género de la literatura catalana. Nosaltres, que som devots admiradors d' aquest autor, reberem tal decepció de la tal lectura, que sortirem avergonyits. Si l' autor s' hagués trovat entre la concurrència, ab tot y coneixer lo programa s' en va convenut qu' habian cambiat lo número.

Corroborava aixó que si un no sab llegir un treball en públich, ¡qu' han de resultar los papers que se li confihin! ¿A quins tipos pot donar lleu y vida?

Lo mes ridícul per arrodonir lo quadro es que si tenen ocasió de tractar ab los comedians de avuy dia sentiran que la majoria parlan del teatro catalá ab un sarcasme com si 's tractés de una cosa mansa, cursi.

Es lo colmo creurers que fent obras castellanas los hi va més bé á la cara. Per cert que ahont estan monos y lluheixen aqueixa gracia natural que Deu nos ha donat, per rumbejar lo calanyés y la jaqueta curta, es fent los tipos de *chulo*, la de la gent dels barris baixos de Madrid, y sobre tot los andalusos, ni hi ha per apretar á correr.

Bona part d' aquell públich especial, que ja havem dit com s' havia format, veyent la vida mústiga qu' el teatro catalá portava, 's va anar aburrint; y quan nos caigué á sobre aqueixa plaga del *teatro-chico* va comensar á trobar gust en paladejar aqueixa munió de produccions insípidas, ahont s' entra y surt de l' espectacle sens guardar d' ell impressió de cap mena, é interessantlo tant com veurer cremar lo derrer cohet d' un castell de focs artificials.

Ab aquets menjars dessaborits la gent s' amana, y aquell públich de casa que sempre havia tingut fama de bon gust, s' ha tornat de paladar tant insípit que quan raras vegadas alguna empresa li ha brindat un plat esquisit digne de las mellors taulas, ni s' ha pres la molestia de probarlo.

Quan se posá en escena *L' Arlesiana*, de Daudet, música del celebrat autor de la *Carmen*, una obra carregada de delicadesas, ab una música hermosíssima, sentida; un idili pastós, tendre, ab algunas escenas de las qu' arriban al cor, presentada ab tots los requisits y de-

talls, una *mise en scena* acabada... 's contaren las escassas representacions per vuyts complets, acreditant lo bon gust del públich de nostres dias.

Ab tot y lo apuntat, creyém qu' ab un xich de bona voluntat y un esforç per part dels nostres bons autors escrivint obretas lleugeras, de tots géneros, fent ab lo públich com ab los malalts quan se 'ls comensa á donar aliment després de llarga y penosa malaltia; y creant una escola de declamació ahont se formessin bons actors, que á son dia desempenyessin ab acert los tipos que se 'ls confiessin, desterrariam de casa aquesta invassió forastera, y veuriam ressucitar enorgullits nostre teatro poguent dir als que 'l menysprehuan avuy dia; vejeu si havem donat plena vida á l' obra que 'ns legá en Pitarra al fundarla; aquí 'l teniu, delecteuse y apreneu.

MANUEL ARAGALL.

Íntima

Adèu, per sempre, adèu, vila estimada,
adèu mare y germans,
adèu, mas il·lusions; d' «*Apals y Lletres*»
adèu, vo!guts companys!!
Ma lira he trossejat, y al riu tirantla,
avall, avall ha anat;
y 'l llibre de mos versos fet á micas
del foch ha sigut past...
¿Qué ha fet mon fidel cor, qu' així 'l trahicis?
¡oh, falsa! ab desenganys;
d' esprit pobre seré, mes, sabrás nena,
que jo, ab lo cap ben alt,
arreu, sol, podré anar, com avants feya;
¡mes ay! me mancarán
favors que me has negat, y ab altre 'ls gosas
que may t' ha dit: «Jo t' ayml»

S. BORRUT Y SOLÉ.

LO PORT DE BARCELONA

Apunte del Moll del Carbó

Inocència d'òrfana

(DEL ITALIÀ)

¿Qué es lo que fas, nina bella,
boy mirant desde la porta?
—Miro si ma mare vé
que ja fa tres anys que es morta.
—¡Pobre nena! ¿Qué no saps
que los morts no tornan may?
—Las flors en mos testos tornan,
las rosellas en lo camp...
¿Y ella voleu que no torni?
—¿Donchs veyam si tornarà?

M. ARGIMÓN.

Servey de fora

GRACIA.—Diumenge últim tingué lloch en la coneguda societat «La Banya Graciense», la funció quinzenal, la qual se vegé molt concorreguda. Per avuy está anunciada una representació del popular drama de Zorrilla, y per la quinzena vinent una funció composta de obras catalanas.

Al Principal, tingué lloch una funció composta de un drama castellá y la xistosa pessa *La Castanyada*.

Al Artesá, la sarsuela *Los estudiantes de Cervera*.

Al Moratín, s'hi efectuá una vetllada literaria musical en honor dels aplaudits y estudiosos artistes senyors Canibell y Santasusagna, resultant una festa notable y digne de aplauso. En ella hi prengueren part las senyoretas Homs, Ketti (sopranos), los senyors Ruzzauti (barítono); Fernández (baix); senyoreta Canals (M.) y senyor Brugués (concertistas de violí); senyor López, (de violoncello); senyoreta Canals (F.), y los poetas senyors Carrera, Francisco Llenas y Bochons, desempenyant los respectius números del programa ab molt acert y gust, los que mereixeren las justas aprobacions del auditori. També foren dignes dels aplausos de la concurrència los senyors Vicents Ferrer y Antonet Labes y Masdeu (germans), en los seus corresponents números de trapeci y passatemps cómichs, per la llimpiesa de sos treballs y bona sombra en que foren desempenyats. Tan agradable vetlla acabá ab un ball de societat qual programa fou interpretat pel conjunt que prengué part en la vetllada; un aplauso als organissadors de festa tant simpática.—P. M.

TARRASSA.—Los senyors Arnaus, Balmes, Serra, Campmajó, Tomás, Lladó y Trapat, joves aficionats de la secció de teatro de l'Academia Católica de Sabadell, tingueren la galanteria de donar una representació lo diumenge 25 prop passat, en l'«Associació de Catòlics» de aquesta ciutat. Se posá en escena lo drama en tres actes y en vers *Las calsas de vellut* y la pessa *Cosas del oncle*.

La concurrència qu'era numerosa y distingida, tributá molts aplausos y elogis als joves aficionats que, com á tals, no's podia desitjar una execució més correcte; en la pessa se van portar com á verdaders actors.—M. R.

SABADELL.—Diumenge en los Campos se representaren las bonicas sarsuelas *La Manescala* en dos actes, y *¡La por!* en un.—F.

TARRAGONA.—La tradicional obra dramática de Zorrilla va representarse en nostre teatro Principal dissapte per la nit y lo diumenge per la tarde, obtenint dos plens casi complerts. La nit del diumenge se representá *El Nuevo Tenorio*, repetintse dilluns los dos dramas junts.

Per dijous ó dissapte's prepara la representació de la comedia catalana en tres actes, de don Conrat Colomer, titulada *L'herencia del oncle Pau*.—N.

SANT GERVASI DE CASSOLAS.—Diumenge últim en la societat coral «La Poncella», se posaren en escena la comedia en dos actes *Joseph, Pep y Companyia* y la pessa *A ca la modista*, baix la entesa direcció del soci senyor Ferré.—S.

OLOI.—En lo Teatro Principal hi actúa una companyia dramática baix la direcció del senyor Coll.

Forma part d'ella la primera actriu Mercé Abella.—T.

SANT JOAN DE VILASSAR.—En lo «Foment Vilassanés» va donarshi diumenge últim una representació de sarsuela baix l'acertada direcció del mestre don Jaume Pujol.—S.

Novas

Correspon al número present lo segon folletí del interessant drama en tres actes *La marca de foch*, quina publicació quedarà completada ab lo número vinent.

La Redacció y Administració d'aquest periódich, ha quedat instalada en la Plassa del Pi, número 3, pis segon, ahont poden dirigirse tots quants nos distingeixen ab son especial favor.

En lo número vinent donarém compte detallat del acte del Judici Oral públich celebrat dijous en l'Audiencia de Barcelona, referent á la causa que tan coneguda tenen nostres lectors. També farém pública la sentència que recaigui en aquest assumpto, tan bon punt nos sia comunicada, lo qual es probable no podrá saberse encare al número vinent.

Dissapte passat assistirem á la inauguració del nou Saló de billars del acreditat Café de la Alambra.

La espayositat del local y lo ben entés decorat de que ha sigut objecte, lo colocan entre 'ls millors establerts en aquesta ciutat.

Havem rebut lo número extraordinari publicat per *El Correo de Gerona*, ab mótiu de las Firas que celebra aquella capital. Lo tal número es verdaderament notable per las firmas de reputats escriptors gironins que figuran en lo text, com també per los acabats retratós que l'adornan de las primeras autoritats de la provincia.

Nostre apreciat colega *Lo Regionalista*, en son últim número, publica un valent article titulat «Lo Teatro Catalá», comens de una campanya pera la reacció moral de nostre teatro.

Ja sab lo company que 'ns te á son costat pera tant noble empresa. Pèr cert que comensa denotant conei-

xer be l' assumpto, donchs posa ab molt acert lo dit á la llaga, font del mal que 's tracta d' estirpar y que ab alguns adalits com *Lo Regionalista*, no 's pot trigar gaire á conseguirho.

Desde l' vinent mes de Novembre quedarà establert lo sorteig mensual d' un obecte d' art, d' utilitat ó recreo, entre 'ls suscriptors de LO TEATRO REGIONAL. A tal obecte publicarem oportunament la forma y condicions ab que 's verificarán.

Lo conegut perruquer de teatros D. Joan Soler, ha montat un establiment de son art en lo carrer de Gerona, 102, principal, que crida extraorlinariament la atenció de quants lo visitan.

La secció de barberia presenta un aspecte agradabilíssim per la novetat de son decorat que fuig de tot quant en llochs similars s' ha vist. Magníficas imitacions de roca y bonicas plantas, son las que fan la servitut de taulas prestatges y tots quants utils se necessitan pera tocador.

Aixís mateix es important y recomaném als actors y aficionats la secció de perruqueria, abundant en tot lo que á ella se refereix. En nostra visita poguerem apreciar hermosas perrucas acabadas de confeccionar es-professas pera América, destinadas á l' artista Obregón, com també las qu' es preparavan pera servir la sarsuela *Ki-ki-ri-ki*, modeladas ab molt gust.

Tots aquets alicients, junt ab la bondat dels serveys que fa la casa en la secció de barberia, no dubtem que la «Peluqueria Artística», qu' es com l' ha bateixat lo senyor Soler, s' ha de veurer sempre concorreguda.

TEATRO LÍRICH.—Brillants han sigut los concerts donats dissapte y dijous últims en aquest teatro per la Societat Catalana de Concerts. Per avuy está anunciat lo tercer y últim de la present serie. En lo número vinent publicarem lo judici crítich que 'ns haurá produhit l' audició de tant valió trevall.

ROMEA.—Está en estudi la nova comedia en tres actes, titulada *L' amich Molas*.

TÍVOLI.—Dijous inaugura la primera funció de una serie que hi donará la companyia ilusionista Watry.

Donada la gran aceptació que obtingué en lo teatro Principal, no dubtem que atraurá molt públich al popular teatro.

ELDORADO.—La companyia Bonazzo y Milzi ha sigut molt ben rebuda. *Don Pedro de Medina*, *I Granatteri*, *Il babeo y l'intrigante* y *La Mascota*, han obtingut esmerada execució. Lo graciós Milzi y las duas germanas Perretti, son las que primer s' han guanyat las simpatias del públich. Alguns dels altres artistas obtindrán també per sas bonas qualitats la especial predilecció. La preciosa opereta del Mtre. Valente, *I Granatteri*, ha sigut una de las que mes acabat desemenyo ha obtingut.

Preveyém bona temporada.

NOVETATS.—La companyia Cepillo ha conseguit entradas colosals ab los dramas *Don Juan Tenorio* y *El Nuevo Tenorio*.

GRANVIA.—La companyia Giovannini també ha donat la corresponent representació del fantástich drama, que resultá curiosíssima y esposada á l' hora pera

'ls artistas italians, ja que pera gran part del nostre públich que la sab de memoria, no li representa res la bona voluntat y esforços que hagin tingut de fer per apendre l' obra forastera, rebecca y gens adaptada á las facultats d' aquells artistas.

Dimars ab un plé extraordinari va celebrarshi lo benefici del baritono senyor Carbonell.

OLIMPO.—Per aquesta nit la societat coral «La Catalana», hi ha disposat una funció á benefici dels fills del malaguanyat soci honorari D. Manuel Gardó.

TERTULIA CATALANISTA.—Per com qui diu no poguer passar per demunt de la rutina, també ha degut donar la corresponent representació del *Don Juan Tenorio*, donant al final, pera treure l' regust, una representació de la pessa *La Castanyada*.

LATORRE.—Igual programa que l' anterior, ha combinat aquesta societat pera la nit d' avuy.

FRONTÓN CONDAL.—Dissapte á la nit torná á jugarse el partit en que l' Irún Chiquito y Americano derrotaren á Zabarte. Ab tot y donar á aquest un saguer de millors condicions que l' del dia anterior, no per aixó vegé lograts sos esforços, siguent igualment derrotat. Irún Chiquito nos ha demostrat que pot y sab dominar en lo dintre al *invencible* de Portugaleta, sortintne victoriós encare que 's dongués á bons pelotaris saguers d' iguals condicions.

* * *

Portal y Chiquito de Abando, contra Chiquito de Ondárroa y Navarrete, se cuydaren de donarnos lo diumenge á la tarde un partit dels que se n' apunten poch en llista.

Los quatre pelotaris lluytaren ab afany y ganas de guanyar, no desmereixent cap d' ells lo nom que s' han sapigut conquistar.

L' interés del públich en tot lo partit fou delirant, puig que 's feya impossible vaticinar per qui quedaria la victoria. Las igualadas foren moltas essent la última en lo tanto 49. Una *cortada* superior del d' Ondárroa, decidí la victoria per aquest y Navarrete.

Lo públich bastant numerós, sortí molt satisfet de aquest partit.

ACADEMIA CALASANCIA.—Ab nombrosa y lluhida concurrencia en que hi vegerem al senyor Gobernador y alts representants de la Diputació y Arcaldia, se celebrá l' diumenge 25 del passat una important vetllada en la que escoltaren forts aplausos los senyors Tornero, Elias, Gui, Boter, aixís com els senyors Mateu Masriera, Rocabrana, Brugués, Sala y Buxó, en la secció literaria y musical respectivament.

LA CAMELIA.—Diumenge 25, á la tarde, celebrá una festa literaria-musical que resultá molt brillant. Tots los numeros del variat programa foren aplaudits, demostrant surtirne molt satisfeta la escullida concurrencia qu' hi assistí.

FOMENT RECREATIU DEL INSTITUT.—Aquesta important societat instalada en lo teatro Olimpo, lo dia 25 del passat Octubre, doná una lluhida funció teatral de la que 'n formá part la pessa *Indicis*. Se estrená, ademés, una pessa castellana titulada *Modelo animado*, original de don Cándido Costi y Erro. Te la tal un ben combinat argument, quina base principal es la cómica situació de un amant vell y xacrós, que per estar mes

aprop del seu ídol se presta á substituhir lo maniquí d' un pintor.

Lo públich celebrá ab molt aplauso las xistosos ocurrencias y demaná ab insistencia al autor.

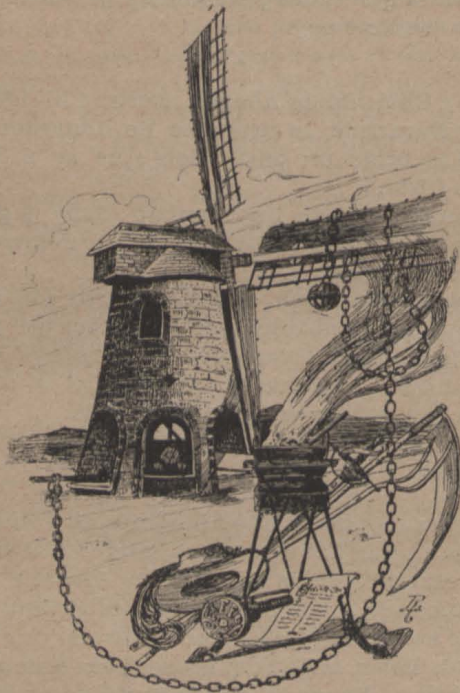
LA LIRA.—Lo programa de la funció prop passada, se compongué de dos dramas castellans y de lo diálech *Trona avall* y de la humorada *Sebas al cap*, obtenint ab duas obras un desempenyo ajustat, debent fer menció de lo jove senyor Bello, que 's portá ab molt lluhiment.

NIU GUERRER.—*Fotografias, Cuatre casats y un viudo y A pel y á repel*, foren las pessas que ab la bona interpretació de costum en lo «Niu», vegerem la nit del 25 del passat.

Y 'l dia de Totsants, ab acabada execució s' hi doná una representació de *La pubilla del Vallés*.

ANTICHS GUERRERS.—La comedia *Un agregat de boigs*, fou la producció ab qu' el diumenge passat feren passar una estona de broma á la lluhida concurrència; la senyoreta Pecho y 'ls senyors Vilaplana, Pous, Brich, Culat, Casanovas, Planas y Riera.

ATENEU DE HOSTAFRANCS.—Diumenge á la nit després de la representació de *Don Juan Tenorio*, se posá en escena la parodia *Don Joanico*, rebuda ab aplauso.

LA MARCA DE FOCH

Drama en tres actes, publicat en tres números

Agafa la paleta; ab ma segura
 y ab bronja de pels forts, ben bé barreja
 tots los colors; després, si encar clareja,
 tanca portas, balcones, tota obertura,
 y pinta sense por, com los del gremi.
 Obra després, y 't trobas á la vista
 d' un cuadro espeterrant impresionista.
 L' xposas, y te 'n dus un primer premi.

TEODORO BARÓ.

Enigmas

La Redacció y Administració
 de

LO TEATRO REGIONAL

se ha trasladat á la

Plassa del Pi, número tres, segon pís

Combinar aquestas lletras de manera que donguin tres noms de pobles catalans, tres d' home y un de dona, un pseudónim d' un poeta celebrat, lo nom de parentiu, d' un animal y d' una nota musical, tres vocals musicals y un apellido d' actor dramátich.

**

Las solució en lo número próxim

Correspondencia

Román Cabrera: será atesa la petició.—Llorens Rubira: mes concret aniria.—Pio Pi: es fluix.—Pau Plá: n' hi ha algun, á vuit rals.—Quimet Borrell: bastant de aprofitable, mes ja no es oportú.—M. Argimon: l' article ab algunas variants de forma podrá anar; del demés per la persona que indica.—F. Mario: moltas gracias de tot.—Enrich Riera y Mateu: no acaba d' agradantse; pel demés, deixils dir.—Gonnella: los dos primers *acudits*.—P. O. O.: estan be.—Joseph Ibarra Solé: l' assumpto es mes propi per un diari, y de la localitat millor.—C. Samá: algo convencional, pero hi ha bonadat literaria.—Salvador Novell: anirá pero sense dedicatoria y que puguin apreciárseli altres treballs.—Ignaci Soler: conformes.—Salvador Bonavia: m' han dit que la *morta es viva*.—J. Vidal Jumbert: se li remeterá resposta á lo demanat.—Surisenti: va be.—Pau Pitochs: hi ha facilitat, pero perjudican l' article lo cumul de incidents, lo qual es gastat.—Un lector: será atés, y si tots fossim com vosté ab major gust.—Ramón Moreno: aixís que vingui 'l cas.—Joseph Castellet; los epígramas.

Tot lo que no sia citat es que no convé.

L' acte del dijous passat

Va celebrarse lo Judici Oral públich, que per pretesas injurias formuladas en la polémica literaria del descubrimient del plagi de la obra *La Suripanta*, demaná D. Anton Ferrer y Codina, contra nostre apreciat redactor D. Joseph Ximeno Planas.

La importancia que per nosaltres te tan trascendental assumpto, no 'ns permet avuy ressenyar-lo ab la extensió deguda, lo qual ho farem en lo próxim número, concretantnos avuy á donar fe d' haverse celebrat.

L' acte s' ha vist extraordinariament concorregut, abundant majorment entre 'l públich, distingits literats y artistas.

Tipografia «La Académica», Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 861